

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego Apeiron w Krakowie o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNN.8014.180.2021.KT.4

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią I zespołu nauk społecznych prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że studia na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, nie mają związku ze strategią uczelni oraz nie są spełnione są warunki ich prowadzenia.

Uzasadnienie:

1. Koncepcja i cele kształcenia na kierunku psychologia nie są zgodne ze strategią uczelni. Wnioskodawca wskazuje, że misją uczelni jest stworzenie warunków do praktycznego budowania kultury bezpieczeństwa w nawiązaniu do kodeksów honorowych oraz prowadzenie kształcenia i prac naukowych ze szczególnym naciskiem na nauki o bezpieczeństwie. Fakt, że wiedzę z psychologii wykorzystuje się w odniesieniu do szerokiego zagadnień związanych z bezpieczeństwem nie oznacza, że psychologia jako dyscyplina naukowa wpisuje się w misję i strategię Uczelni. Kierunek psychologia w prezentowanym programie w niewielkim stopniu koresponduje z przedstawioną strategią Uczelni, zwłaszcza na specjalności *wspomaganie rozwoju*. Związki misji i strategii Uczelni z wnioskowanym kierunkiem, jak wskazuje sam Wnioskodawca we wniosku na str. 7 mają charakter pośredni, a nie wiodący. Misją Uczelni jest pełnienie m.in. funkcji ideowych i nadzorczo-kontrolnych, co stoi w sprzeczności z pracą psychologa, który powinien mieć umysł otwarty, wolny od stereotypów, oceniania czy wartościowania. Dodatkowo, Wnioskodawca wskazuje, że jego celem jest ćwiczenie u absolwenta m.in. umysłu wojownika (w oparciu o m.in. trening sztuk walki) co nie ma związku z wnioskowanym kierunkiem. Zapisany w strategii Uczelni cel kształtowania u studentów idei zawartych w kodeksie Modern Bushdo jest działaniem ideowym niezgodnym z ideą kształtowania absolwentów psychologii wolną od nacisków ideologicznych. Zapisany w strategii Uczelni silny akcent na aspekty praktyczne nie znajduje potwierdzenia ani w zaplanowanych efektach uczenia się, ani w programie studiów, ani w treściach programowych poszczególnych zajęć.
2. Wnioskodawca nie uzasadnił w przekonujący sposób potrzeb utworzenia studiów, nie uzasadnił także, że jest ona zorientowana na potrzeby otoczenia społeczno-

gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Wnioskodawca nie wykazał, że w zakresie projektowania programu studiów współpracował z interesariuszami zewnętrznymi. We wniosku nie ma informacji na temat rodzaju współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, ani o działaniach związanych z analizą rynku pracy i zapotrzebowania społeczno-gospodarczego, a w szczególności zawodowego rynku pracy na absolwentów kierunku psychologia. Wskazane w załącznikach porozumienia dotyczą dwóch placówek słowackich, lotniska (opiekun - kierownik ochrony), agencji ochrony. W najbliższym otoczeniu Uczelni znajduje się kilka uczelni prowadzących kierunek psychologia, w tym bardzo duże, wiodące ośrodki akademickie takie jak Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Pedagogiczny, Uniwersytet Śląski czy SWPS. Wnioskodawca nie wykazał, że utworzenie kolejnego kierunku psychologia odpowiada na zapotrzebowanie regionu w tym zakresie. Dodatkowo, potrzeby społeczno-gospodarze regionu wyznaczające zasadność utworzenia kierunku nie znajdują odzwierciedlenia w podpisanych porozumieniach z pracodawcami (tylko jedna polska instytucja – Areszt Śledczy zatrudniająca prawdopodobnie psychologa). Instytucje słowackie z powodu barier językowych nie stwarzają możliwości wykorzystania umiejętności psychologicznych w praktyce.

3. Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), bowiem efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy. Opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w przywołanych wyżej przepisach. Opis kierunkowych efektów uczenia się zakładanych dla kierunku psychologia będącego przedmiotem wniosku uwzględnia wiedzę na poziomie podstawowym lub nawet elementarnym, np. efekt IPW3- *student posiada wiedzę o zjawiskach i procesach psychologicznych występujących w różnych warunkach i na różnych etapach życia człowieka, o ich kształtowaniu się i przebiegu*. Znajduje to odzwierciedlenie także w sylabusach: np. efekt W_01 dla zajęć *psychologia procesów poznawczych* dotyczy *Student zna podstawowe procesy poznawcze*. Dodatkowo, zakres zakładanych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jest niezgodny z aktualnym stanem wiedzy z zakresu psychologii i jej zastosowaniami w praktyce, a także stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej zorientowanej psychologicznie. Brak jest efektów uczenia się w zakresie zaawansowanej wiedzy z zakresu podstawowych obszarów psychologii takich jak psychologia rozwojowa, psychopatologia, metodologia badań psychologicznych, psychometria, czy też subdyscyplin i specjalizacji psychologii, obejmujących terminologię, teorię i metodologię – zorientowanych na zastosowania praktyczne w wybranej sferze działalności psychologicznej. W przypadku opisu efektów uczenia się w zakresie umiejętności Wnioskodawca nie uwzględnił określenia poziomu złożoności umiejętności, które powinien osiągnąć absolwent kierunku, nie jest zatem możliwe dokonanie oceny, czy efekty uczenia się odpowiadają 6. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.

4. Efekty uczenia się są zbyt ogólne, nie został w nich określony zakres przedmiotowy wiedzy do opanowania przez studentów, ani konkretne umiejętności praktyczne, które zostaną opanowane przez studentów, np. efekt IPU_7 *Student potrafi zastosować wiedzę psychologiczną w praktycznych sytuacjach życia codziennego i w pracy zawodowej* nie dookreśla, o jakich umiejętnościach jest mowa. Ten zbyt uproszczony sposób ujmowania efektów uczenia się znajduje odzwierciedlenie w efektach uczenia się przypisanych konkretnym zajęciom, które nie ujmują omawianego zagadnienia kompleksowo. Nawet jeśli w efektach dla specjalności pojawiają się pewne odniesienia do umiejętności praktycznych, to umiejętności te nie są precyzyjnie określone, np. sylabus zajęć *psychologia procesów poznawczych* zawiera efekt IPU4 *Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w praktyce*, w którym nie jest określone o jakich umiejętnościach jest mowa, w jakim zakresie i do jakich celów student potrafi tę wiedzę wykorzystać. Sposób opisu zakładanych efektów uczenia się sprawia, że bardzo utrudnione, a w niektórych przypadkach niemożliwe będzie skuteczne sprawdzenie i ocena efektów uczenia się osiągniętych przez studentów.
5. Zakładane efekty uczenia się nie są specyficzne dla kierunku będącego przedmiotem wniosku ani dla profilu praktycznego, bowiem pomijają podstawowe i specjalnościowe zagadnienia psychologii oraz w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają umiejętności praktyczne. Dużą część efektów w zakresie umiejętności stanowią efekty generyczne, efekty bardzo ogólnikowe nieuzasadnione koncepcją kształcenia ani stanem aktualnej wiedzy, w obszarze, w którym lokowany jest wnioskowany kierunek studiów. Ogólnikowość opisu zakładanych efektów uczenia się wyraża się np. w tym, że nie jest określony zakres przedmiotowy wiedzy do opanowania przez studentów, np. w efekcie W01 dla zajęć *psychologiczne aspekty bezpieczeństwa* zakłada się, że *student zna podstawowe zagadnienia psychologicznej refleksji nad bezpieczeństwem*. Pojęcie „psychologicznej refleksji” jest ogólne i niedookreślone. Brak możliwości sprawdzenia i oceny stopnia osiągnięcia przez studentów tak sformułowanego efektu. Podobnej egzegezie i z podobnymi wynikami można poddać niemal wszystkie zakładane efekty uczenia się, co świadczy o tym, że Wnioskodawca nie zdefiniował specyficznych efektów uczenia się, które powinni osiągnąć absolwenci wnioskowanego kierunku, aby ta koncepcja została zrealizowana.
6. Nie jest spełniony warunek określony w art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), zgodnie z którym na studiach stacjonarnych wymagane jest, aby co najmniej połowa punktów ECTS była uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów. Zgodnie z informacjami podanymi we wniosku liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia w przypadku studiów stacjonarnych wynosi 79 punktów ECTS, co stanowi 42,9%.
7. Treści programowe opisane w sylabusach nie uwzględniają wiedzy i jej zastosowania w zakresie psychologii, a także aktualnego stanu praktyki w obszarach działalności zawodowej psychologa. Nie korespondują też z zakładanymi dla danych zajęć efektami uczenia się. Na przykład, na specjalności *wspomaganie rozwoju* nie ma zawansowanych treści związanych z pomocą psychologiczną, w tym interwencją

kryzysową, terapią, psychoedukacją. Nie ma też treści związanych z mechanizmami powstawania problemów i zaburzeń rozwoju, roli stresu i traumy, wczesnych więzi. Brak też jest zajęć kształtujących umiejętności praktyczne związane z udzielaniem pomocy psychologicznej i wsparcia, diagnozy psychologicznej ukierunkowanej na specjalne problemy i obszary funkcjonowania człowieka, konstruowania i prowadzenia psychologicznych zajęć grupowych, warsztatów i treningów psychologicznych. Analiza treści programowych wskazuje, że brakuje, zarówno w module podstawowym, kierunkowym i specjalnościowym na poziomie wiedzy i umiejętności treści programów z zakresu teorii wyjaśniających, teorii technologicznych oraz metodologii.

8. Treści programowe w ramach poszczególnych zajęć powtarzają się lub nie odpowiadają tytułowi zajęć. Na przykład w ramach zajęć *psychologia penitencjarna* treści dotyczą głównie psychologii śledczej i sądowej, a w najmniejszym stopniu psychologii penitencjarnej. Na czternaście zaproponowanych tematów tylko jeden dotyczy psychologii penitencjarnej. Nie ma natomiast kluczowych dla psychologii penitencjarnej zagadnień związanych z odbywaniem kary, izolacją więzienną, resocjalizacją i readaptacją społeczną.
9. Nie jest spełniony warunek określony w §3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 poz. 661), bowiem z analizy sylabusów wynika, iż najpierw określano treści programowe, a następnie, niekiedy zupełnie przypadkowo, dołączano do nich efekty uczenia się z zestawu efektów kierunkowych, gdy tymczasem, zgodnie z powołanym wyżej przepisem w programie studiów określa się zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów. W efekcie treści programowe nie są trafnie dobrane i nie zapewniają osiągnięcia efektów uczenia się zakładanych dla danych zajęć. Na przykład dla zajęć *psychologia emocji i motywacji* przypisano tylko jeden efekt uczenia się dotyczący umiejętności IPU4 - *Student potrafi zastosować wiedzę w typowych i nietypowych sytuacjach*, który jest tak ogólny, że nie wiadomo jakich umiejętności dotyczy i o jakich sytuacjach jest mowa.
10. Treści programowe i efekty uczenia się np. z modułu kształcenia kierunkowego wskazane jako zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym służące zdobywaniu przez studenta wiedzy i umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych w większości wypadków nie wskazują na możliwość zdobycia przez studenta konkretnych umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych. Przykładowo zajęcia *psychologia emocji i motywacji*, które wskazane są przez Wnioskodawcę jako zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne nie uwzględniają treści związanych z kształtowaniem umiejętności praktycznych, a zakładane efekty kształcenia w żaden specyficzny sposób nie odnoszą się do przewidzianych do realizacji treści programowych. Podobnie jest w przypadku wielu innych zajęć z modułu kierunkowego. Ani treści programowe ani zakładane efekty uczenia się ani przedstawione warunki zaliczenia nie wskazują, że po ukończeniu danego kursu studenci nabędą umiejętności praktyczne. Analogiczna sytuacja przedstawia się w odniesieniu do zajęć specjalnościowych. W sylabusach nazwano co prawda wszystkie zajęcia niebędące wykładami zajęciami praktycznymi, jednak Wnioskodawca

wyodrębnić w harmonogramie realizacji programu studiów jako grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne wszystkie zajęcia z modułu kształcenia kierunkowego i specjalnościowego mające formę ćwiczeń, nie określając jednak prawidłowo efektów uczenia się w zakresie umiejętności i kompetencji, jakie student ma osiągnąć. Efekty są tak ogólne i generyczne, że w znaczącym stopniu ogranicza to możliwość merytorycznej oceny tej grupy zajęć oraz zasadności przyporządkowania określonych zajęć do tej grupy, a tym samym ocenę prawidłowości deklarowanej liczby punktów ECTS przyporządkowanej zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne. Biorąc zatem pod uwagę, iż przeważającej większości zajęć kształtujących umiejętności praktyczne nie są przypisane specyficzne efekty uczenia się opisujące efekty w zakresie umiejętności oraz, że nie zostały opisane metody i warunki, w których te czynności są ćwiczone pod okiem nauczyciela ani nie zostały w sylabusach dookreślone zadania praktyczne mające być wykonane, wobec tego stwierdzono, iż zajęcia traktowane przez Wnioskodawcę jako zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne nie spełniają warunku określonego w § 6 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, gdyż nie zostały określone, ani jakie czynności praktyczne będą wykonywane przez studentów, ani nie udowodniono we wniosku, że studenci będą wykonywać te ćwiczenia w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej związanej z kierunkiem i deklarowanej przez Wnioskodawcę w sylwetce absolwenta.

11. Metody kształcenia nie zapewniają osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych, których opanowanie ma znaczenie kluczowe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Z opisu przedstawionego w sylabusach wynika, że dominującymi metodami dydaktycznymi są metody prowadzące głównie do asymilacji wiedzy, zaś niemal całkowicie pominięte zostały metody praktyczne, przy stosowaniu których student wykazuje się na zajęciach wykonywaniem czynności praktycznych. Podobnie, jak nie zostały określone specyficzne efekty uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych dla poszczególnych zajęć, tak, w konsekwencji, nie określono także adekwatnych metod kształcenia umożliwiających osiągnięcie tych efektów. Opis metod kształcenia w sylabusach zajęć jest ograniczony do ich wyszczególnienia, np. wykład, ćwiczenia, praca w grupach, dyskusja, prezentacje, projekt, analiza przypadku.
12. Praktykom zawodowym przypisano ogólne efekty uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności, bez wskazania specyficznych umiejętności praktycznych oraz zadań, które student powinien realizować w trakcie praktyki. W rezultacie takiego opisu nie wiadomo, jakie umiejętności praktyczne ma opanować student po odbyciu praktyki zawodowej i jakie zadania jest zobowiązany w trakcie praktyki realizować, aby potwierdzić uzyskanie tych umiejętności. W takiej sytuacji nie ma możliwości sprawdzenia, czy student osiągnął efekty uczenia się zakładane dla praktyk czy nie, a tym samym zaliczenia mu praktyk zawodowych, co jest jednym z warunków ukończenia studiów i uzyskania dyplomu. Brak określonych specyficznych efektów uczenia się zakładanych dla praktyk oraz określenia zadań zawodowych, które student powinien wykonywać na praktykach uniemożliwia opiekunowi praktyki dokonanie jednoznacznej oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk.

13. Wnioskodawca nie określił rodzajów instytucji, w których praktyki zawodowe mogą być odbywane ani szczegółowych kryteriów, jakie muszą być spełnione przez określoną placówkę, by student mógł osiągnąć w wybranej placówce efekty uczenia się zakładane dla praktyk, pomimo, iż regulamin praktyk dopuszcza możliwość samodzielnego wyboru miejsca odbywania praktyki.
14. Brak we wniosku zasad dyplomowania, a zawarte w sylabusie zajęć *seminarium dyplomowe* treści programowe nie uwzględniają wymaganej w dyscyplinie psychologia wiedzy, kompetencji i umiejętności w zakresie metodologii w badaniach podstawowych i stosowanych, podstawowych metod statystycznych, analizy danych jakościowych i ilościowych. Na jego podstawie nie można określić czy praca ma mieć charakter analizy przypadku, badań empirycznych ilościowych czy jakościowych. Dodatkowo w treściach programowych zajęć znajdują się treści związane z zastosowaniem metod statystycznych, ale takich zajęć w programie nie ma, podobnie jak *podstaw metodologii badań psychologicznych*.
15. Wnioskodawca nie dysponuje możliwościami odbywania przez studentów praktyk w miejscach, typowych dla wnioskowanych specjalności, a proponowana liczba miejsc jest nierealistyczna. Wnioskodawca nie dysponuje możliwościami odbywania przez studentów praktyk w placówkach typowych dla stworzonych specjalności, takich jak poradnie rehabilitacyjne, szpitale, ośrodki zdrowia, sanatoria, poradnie rodzinne, placówki oświatowe, służby mundurowe. Kilka placówek, z którymi zostały podpisane porozumienia odpowiadają swoim profilem specjalności *psychologia bezpieczeństwa*, ale dwie z nich znajdują się na Słowacji (bariera językowa stanowi istotne ograniczenie), a w kolejnych kilku nie ma dookreślone, czy placówki te zatrudniają psychologia np. agencje ochrony czy port lotniczy. Nie ma natomiast podpisanych porozumień, w których student mógłby osiągnąć zakładane cele i efekty uczenia się na specjalności *wspomaganie rozwoju*. Przedłożone porozumienia z gabinetami psychoterapeutycznymi (w większości jednoosobowymi) dotyczą placówek w dużym stopniu skoncentrowanych na psychoterapię i zmianę, a w mniejszym na wspomaganie rozwoju.
16. Wnioskodawca nie wywiązuje się zatem z obowiązku określonego w uczelnianym regulaminie praktyk, w którym jest zapisane, iż podstawowym zadaniem organizatora praktyk jest zapewnianie odpowiedniej liczby miejsc odbywania praktyk. Wnioskodawca przedłożył kilka porozumień w sprawie przyjęcia określonej liczby studentów na praktyki. Każdy wniosek zapewnia odbycie praktyki 10 studentom. Jednakże szczegółowa analiza przedłożonych kopii porozumień nie wskazuje, czy i ile pracowników jest zatrudnionych na stanowisku psychologa w danej placówce i tym samym trudno ocenić, czy realizacja praktyk w tych placówkach umożliwi realizację zakładanych efektów uczenia się. Zwłaszcza, że nie zostało przez Wnioskodawcę dookreślone, ilu studentów może mieć pod opieką opiekun praktyk, aby skutecznie umożliwić studentowi realizację efektów uczenia się. Jeden pracodawca w jednosobowym gabinecie psychoterapeutycznym, nie zapewni właściwej opieki nad 10 studentami realizującymi 840 h praktyk. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę specyfikę funkcjonowania prywatnych gabinetów psychologicznych, gdzie możliwość udziału w sesjach, zwłaszcza terapeutycznych jest mocno ograniczona.

17. Nie jest spełniony warunek określony w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w którym mowa o tym, że w przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku. Wnioskodawca podpisał co prawda umowę o wynajem pomieszczeń dydaktycznych, ale nie wiadomo czy pomieszczenia te pozostają do jego wyłącznej dyspozycji. Nie podał także we wniosku informacji o będącym w jego posiadaniu specjalistycznym sprzęcie, oprogramowaniu zapewniającym prawidłową realizację zajęć na wnioskowanym kierunku (szczególnie pakietów statystycznych) i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się, nie ma też informacji czy obiekty są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową, co nie pozwoli na spełnienie warunku określonego w art. 11 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).
18. Wnioskodawca nie zapewnia studentom możliwości korzystania przez nich z zasobów bibliotecznych oraz z elektronicznych zasobów wiedzy, w szczególności z Wirtualnej Biblioteki Nauki i Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych Academia w sposób zapewniający prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Zastrzeżenia budzi też możliwość zakupu licznych publikacji zawartych w załączonym do wniosku Wykazie zakupionej literatury (liczącym 241 pozycji), gdyż w wykazie tym znajdują się publikacje wydane przed kilkunastoma laty, co oznacza, że nakłady wielu z nich zostały wyczerpane i książki, jeśli są dostępne, to na rynku wtórnym. Losowa weryfikacja dostępności tytułów, wskazała, że w wykazie znajdują się publikacje niedostępne. Informacja o zapewnieniu studentom dostępu do zasobów WBN oraz CWPN Academia jest niekompletna i nie daje podstaw do stwierdzenia, że dostęp ten będzie zapewniony.
19. Opis działań na rzecz zapewnienia i doskonalenia programu studiów budzi zastrzeżenia. Na Uczelni zostanie powołany zespół sprawujący nadzór merytoryczny nad kierunkiem studiów. Jednakże nie zostały dookreślone zasady jego funkcjonowania, a zwłaszcza zadania dotyczące projektowania, zatwierdzania, monitorowania i doskonalenia programów studiów. Polityka jakości kształcenia budzi zastrzeżenia już na etapie konstruowania programu studiów dla kierunku psychologia. Brak jest procedury polityki projakościowej monitorującej doskonalenie programów studiów. Wniosek zawiera informację o budowie, funkcjach i zadaniach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Obejmuje one głównie zadania związane z hospitowaniem zajęć i ankietami dla studentów. Brak jest opisu zadań związanych z doskonaleniem programu studiów.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

**Uchwała nr 965/2021
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 7 października 2021 r.**

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego Apeiron w Krakowie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
13.10.2021

Stanisław Wrzosek